

Militant del Partit Socialista de Catalunya, Jesús M. Canga segueix sent un idealista. Professor d'una escola de Sant Adrià, va entrar a formar part del partit quan algú, un alumne seu concretament, el va convèncer que la política s'ha de fer des de primera línia. Ara fa sis mesos (el novembre del 1996) va arribar a l'alcaldia per decisió dels seus companys de partit que malgrat estar en el lloc número 4 de la llista electoral, el van escollir per al càrrec després de la dimissió de l'anterior batlle. Així doncs, i quasi sense temps per pensar-s'ho, Jesús M. Canga Castaño es va trobar fent d'alcalde d'un dels municipis amb més problemes de Catalunya. Amb uns 33.000 habitants, Sant Adrià de Besòs és una de les ciutats capdavanteres a l'hora d'assolir xifres rècords quant als aspectes més negatius. Amb un índex important d'atur, amb el conflictiu barri de la Mina i amb tota una sèrie de fronteres naturals i artificials que parteixen el municipi en cinc barris, el batlle de Sant Adrià confessa que no pot evitar sentir-se envaït pel pessimisme quan revisa les dades fredes escrites sobre un paper. Malgrat tot, s'ha pres la seva tasca amb il·lusió **"sobretot perquè em trobo absolutament recolzat"** i està segur que amb l'ajuda de tots, Sant Adrià tirarà endavant i es podran eradicar la majoria dels mals endèmics que arrossega. En aquest sentit, no es pot parlar de Sant Adrià sense anomenar la Mina. Encara que segueix sent un barri problemàtic, Canga opina que la situació ha millorat però falta una última empenta de totes les administracions en el sentit de reestructurar físicament el barri per així aconseguir una reestructuració també social. En aquesta línia està actuant l'Ajuntament de Barcelona que assumeix hores d'ara el deute històric que té amb la Mina ja que dins el projecte Barcelona 2004 s'ha inclòs la rehabilitació del barri i de tot el litoral. **"La Mina, -diu Canga- és un barri estrany i molt peculiar. El principal problema és l'adaptació dels seus habitants i, sobretot, l'interès que tenen alguns perquè les coses vagin malament i així poder seguir amb els seus negocis il·legals. Per tenir un barri en pau i dintre de la llei, el primer que hem de fer és acabar amb el tràfic de droga"**. Quant a aquest últim tema, el consistori de Sant Adrià es troba lligat de mans i peus ja que no tenen possibilitats d'augmentar els efectius de la policia local, ni estatal, ni dels mossos per raons alienes a la seva voluntat. **"Et sents molt impotent. Els veïns reclamen més seguretat i les administracions, sense tenir en compte el problema de cada ciutat, et diuen que si no toca segons la seva planificació territorial, t'oblidis de demanar més policia"**.

Un altre problema de Sant Adrià, encara que d'una altra mena, és la divisió del terme en cinc barris, dividits per fronteres naturals i artificials; **"és impossible un flux natural de població entre les diferents zones ja que ens parteix el municipi el riu Besòs, l'autopista i els cinturons"**. En aquest sentit, Canga veu molt difícil aconseguir que els ciutadans del seu poble tinguin algun dia cert sentiment unitari respecte

a la seva ciutat; **"és molt difícil definir una identitat pròpia, tenint en compte també que els habitants de Sant Adrià són, en la seva majoria, immigrants o fills d'immigrants que varen venir en el seu dia dels llocs més diversos de la geografia espanyola"**. Ell mateix és fill d'asturians i està especialment capficat en aconseguir aquesta mena de lligam que creï un sentiment comú entre tots els vilatans. Així doncs, des del consistori es promouen jornades de participació ciutadana a les quals de moment la gent ha respòs força bé; **"sent polític aprens de les pròpies contradiccions de la gent i t'adones també que s'ha viscut sempre la política com una maniobra intrigant. Encara falta mentalitat democràtica com per a no mirar tant els colors i fixar-nos més en el que és bo o no per al municipi"**. Per assolir aquests nivells d'independència i en conseqüència de participació ciutadana en qualsevol acte, Canga creu que són molt importants les entitats culturals; malgrat que en aquest moment no rebien l'atenció necessària per part del consistori **"estem intentant capgirar la situació donant més protagonisme a aquestes associacions i habitant una àrea cultural que els servirà de seu social. Realment, ara que s'ha acabat l'època de les subvencions a dojo, la gent que continua col·laborant en les entitats culturals o esportives, mereixen tot el nostre respecte perquè realment tenen un real interès i la voluntat que tot rutlli"**.

Respecte a la indústria, cal dir que la por dels dirigents de Sant Adrià és que el municipi s'acabi convertint en una ciutat dormitori. Moltes empreses han tancat i han marxat cap a l'interior i en el seu lloc s'han construït més vivendes. Aquest procés i les boníssimes comunicacions fan que la majoria de gent treballi fora. Fins i tot el comerç se'n ressent ja que la gent va a comprar a Badalona o a Barcelona, depenent del marge del riu en el qual visquin.

Quant a les infraestructures i serveis bàsics està tot ben cobert i com a projectes de futur, Jesús M. Canga, destaca com a molt positiva la consolidació de la ciutat esportiva de l'Espanyol; el desenvolupament del marge dret del riu; la ja esmentada rehabilitació del barri de la Mina; el cobriment de l'autopista; i per últim el desenvolupament del barri de la Catalana, fins fa poc absolutament abandonat i oblidat a causa d'una querrela interposada contra l'antic alcalde per una qüestió de terrenys **"i que ara s'ha resolt de manera favorable per l'Ajuntament, la qual cosa atraurà novament els inversors"**.

Amb tot, Canga pensa que a Sant Adrià es guanyarà en qualitat de vida i benestar **"estem estudiant també convertir el barri antic en peatonal"**, i que la gent podrà gaudir del seu municipi. Quant a la seva vida personal i a la seva trajectòria política, el batlle que ens ocupa afirma rotundament que **"mentre mantingui la il·lusió i els ciutadans confiïn amb mi, seguiré. Després reprendré la meva tasca docent (la qual no ha deixat del tot) i tornaré a ser en Sito, com quan jugava a bàsquet"**.

Jesús M.ª Canga Castaño - St. Adrià de Besòs - 33.361 hab. (el Barcelonès)